

Pfv.IV.20.333/2013/7.szám

A Kúria a Dr. Marsi Edit Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Marsi Edit) által képviselt felperesnek a Zsidai és Szekfű Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szekfű Gábor ügyvéd) által képviselt Budapest Főváros X. Kerület Kőbányai Önkormányzat (1102 Budapest, Szent László tér 29.) alperes ellen kártérítés iránt a Fővárosi Bíróságon 7.P.20.765/2007. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.593/2012/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 48. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a marasztalás összegét 2.621.552 (kettőmillió-hatszázhuszonegyezer-ötszázötvenkettő) forintra és kamataira felemeli azzal, hogy az alperes a marasztalási összeget ..val egyetemlegesen köteles a felperesnek megtéríteni.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 350.000. (háromszázötvenezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint .. 2002. május 24-én 2.800.000 forint vételárért megvásárolta a .. forgalmi rendszámú Daewoo Leganza típusú gépjárművet oly módon, hogy a vételár egy részét hitelből fedezte. A K&H Pannon Lízing Rt. a hitel biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat, továbbá a kölcsön tartamára vételi jogot kötött ki. A hitelező az alperes polgármesteri hivatala részére megküldte a teher bejegyzésére irányuló kérelmet azzal, hogy a törzskönyvet a maga számára kérte kiadni. Az alperes a kérelmet átvette, de a törzskönyvet a teher bejegyzése nélkül .. szolgáltatotta ki, aki 2002. október 5-én a gépkocsit a felperesnek adta el 2.600.000 forint vételár ellenében. Az eladó nyilatkozott a jármű per-, teher- és igénymentességéről, a felperes pedig a teljes vételárat megfizette. A felperes 2002. december 4-én a nevére kívánta íratni a járművet, de ez megghiúsult, mert a gépjármű-nyilvántartás szerint a hitelező javára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom a tulajdonszerzést megakadályozta.

A felperes keresetében 2.621.552 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy a Nyíregyházi Városi Bíróság 17.P.20.689/2003/42. sorszámú ítéletével ilyen összeg megfizetésére, mint kártérítés megfizetésére kötelezett .. egyetemesen a kötelezettsége. A kereset szerint az alperes jogellenes magatartása az volt, hogy a forgalmi engedélyt és a törzskönyvet .. küldte meg a hitelező kérelme ellenére, továbbá a törzskönyvbe elmulasztotta bejegyezni az elidegenítési és bejegyzési tilalmat, a vételi jogot, ez tette lehetővé azt, hogy .. a felperes számára eladja a gépjárművet. A felperes szerint az alperes hivatala államigazgatási jellegű, közhatalom gyakorlása során kifejtett szervező-, intézkedő tevékenységgel, téves adatszolgáltatással okozott kárt, mely nyomán ..hoz került a törzskönyv és ezáltal tudta a gépkocsit a felperesnek eladni. A felperes szerint így az okozati összefüggés az alperes mulasztása és a felperes kára között egyértelműen megállapítható.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a követelés jogalapját és összepszerűségét egyaránt. Az ügyintéző hibájának tényét önmagában nem vitatta, de álláspontja szerint a közigazgatási szerv felelősségét ez nem alapozza meg. Vitatta, hogy bármilyen okozati összefüggés állna fenn a mulasztás és a bekövetkezett kár között.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.983.067 forintot és ezen összegnek a 2003. március 7. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az első fokú ítélet indokolása kifejtette: a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet

71. § (1) bekezdése szerint a törzskönyv a jármű tulajdonjogát igazoló okirat. Ezen jogszabály 74. § (1)-(3) bekezdése szerint kellett volna kiadnia, illetve megküldenie a törzskönyvet az arra jogosultnak, az alperes hivatalának. Megállapította: a per tárgyát képező gépkocsira a hitelező cég kérte az alperestől a javára szóló vételi jog terhelési és elidegenítési tilalom bejegyzését, valamint a törzskönyv megküldését. Az alperes a kérelmet átvette, a törzskönyvet 2002. június 7-én a teher bejegyzése nélkül küldte meg, ráadásul nem a hitelezőnek, hanem a gépjármű tulajdonosának. Arra a következtetésre jutott, hogy a forgalmi engedélybe történő bejegyzés elmaradása, illetve a törzskönyvnek a hitelező részére megküldése tette lehetővé azt, hogy az adós (a gépjármű tulajdonosa) 2002. október 5-én a gépjárművet a felperesnek eladja oly módon, hogy a felperes a fennálló terhekről nem szerezhette tudomást. Ilyen a módon a kár bekövetkezése és az alperes magatartása közötti okozati összefüggést megállapította, figyelemmel arra, hogy a felperesnek a gépjárművet 2003. március 27-én a vételi jogot érvényesítő hitelezőnek át kellett adnia. A kártérítés összegét az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő véleménye alapján állapította meg.

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Előadta: az alperesi munkatárs mulasztása és a kár bekövetkezése között egyértelműen hiányzik az okozati összefüggés. A felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatni és a kereset szerinti összegre a kártérítés nagyságát felemleni.

A Fővárosi Ítéltábla 2009. október 6-án kelt 9.Pf.21.048/2009/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperes kereseti kérelmét teljes egészében elutasította. Az alperest az elsőfokú eljárási illeték és a perköltség megfizetése alól mentesítette és a felperest kötelezte az alperes javára perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság kifejtette: a felperes által sérelmezett mulasztást a Budapest Főváros X. Kerület Kőbányai Önkormányzat Polgármesteri Hivatala szervezeti egységeként működő okmányiroda valósította meg. A Polgármesteri Hivatal azonban önálló jogi személyiséggel rendelkezik, ezért esetleges mulasztásáért a Polgármesteri Hivatal tartozik helytállni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Legfelsőbb Bíróság 2010. szeptember 27-én kelt Pfv.III.20.288/2010/5. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felülvizsgálati ítélet indokolásában kifejtette: az alperes a fellebbezésében nem, csak

annak kiegészítésében hivatkozott arra, hogy a felperes nem a megfelelő személy ellen indított keresetet. A fellebbezés ezen kiegészítése azonban elkésett, nem hatályos, így a másodfokú döntésnél nem lehetett volna figyelembe venni, így a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a fellebbezési kérelmen. A felülvizsgálati döntés kifejtette: a Polgármesteri Hivatal az önkormányzattól sem szervezetileg, sem költségvetésileg nem különül el. Az önkormányzat, amely önmagában nem szerv vagy szervezet, ebből következően nem is tesz, illetve tehet jognyilatkozatot, magatartása - ezen belül jogi jellegű megnyilvánulásai és döntései - az önkormányzati törvényben megjelölt szervek és személyek útján jutnak kifejezésre. Az önkormányzat felelősként megjelölése ennél fogva magában foglalja a Polgármesteri Hivatal felelősségét. A Polgármesteri Hivatal alkalmazottainak tevékenységével okozott kárért ezért az önkormányzat tartozik felelősséggel.

A megismételt másodfokú eljárásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperes kereseti kérelmét teljes egészében elutasította. Az alperest mentesítette az elsőfokú eljárási illeték és a perköltség fizetése alól. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000 forint + áfa elsőfokú és 70.000 forint + áfa másodfokú és felülvizsgálati együttes perköltséget. A le nem rótt illetékről megállapította, hogy azt az állam viseli. A másodfokú bíróság ismételten kifejtette: amíg a jogalkotó akként nem rendelkezik, hogy a jogi személy költségvetési szerv, a polgármesteri hivatal tevékenységéért az azt létrehozó másik jogi személyt, az önkormányzatot helytállási kötelezettség terheli, nem mondható ki az, hogy a polgármesteri hivatal alkalmazottjának tevékenységével okozott kárt az önkormányzat által okozott kárnak kell tekinteni.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria Pfv.IV.21.848/2011/3. sorszámú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A felülvizsgálati kérelem indokolása megállapította: a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján a Kúria a hatályon kívül helyező végzésében az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. E rendelkezésből következően a másodfokú bíróság a megismételt eljárás során kötve volt a Legfelsőbb Bíróság korábbi felülvizsgálati eljárásban meghozott, hatályon kívül helyező végzéséhez. A megismételt eljárásban nem vetődött fel semmilyen új tény, bizonyíték, ami a tényállás módosulását eredményezte volna és ezáltal indokoltá tette volna a Legfelsőbb Bíróság iránymutatásának mellőzését. Ezzel szemben a másodfokú bíróság a korábbi jogi álláspontját kifejtve ismételten azzal utasította el a felperes keresetét, hogy azt nem a megfelelő alperessel szemben terjesztette elő, vagyis a megismételt eljárásban sem vizsgálta

érdemben a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést, azaz nem tett eleget a Legfelsőbb Bíróság végzésében előírt kötelezettségének. A Kúria rögzítette: az új eljárásban a másodfokú bíróságnak érdemben kell határoznia a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési kérelemről.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.593/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Az alperest az elsőfokú eljárási illeték és perköltség fizetése alól mentesítette. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 127.000 forint elsőfokú perköltséget és ugyancsak 127.000 forint másodfokú és felülvizsgálati együttes perköltséget. Az illeték viseléséről úgy rendelkezett, hogy a fellebbezési, csatlakozó fellebbezési és a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

A jogerős ítélet az indokolásában megállapította, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom, illetve vételi jog törzskönyvi bejegyzésének elmaradása nem volt jogellenes. A kifejtett álláspont szerint a forgalmi korlátozásokat a gépjármű-nyilvántartásnak kellett tartalmaznia és a jogszabályok együttes értelmezéséből az volt levonható, hogy ezeket az adatokat a törzskönyvbe már nem kellett bejegyezni. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy az új törzskönyvet csak a gépjármű eladásakor kellett kiállítani, másik okként pedig azt, hogy a törzskönyvet a korlátozás jogosultjának kellett megküldeni, vagyis miután a törzskönyv, mintegy letétként a jogosult birtokába került, mindaddig, amíg a korlátozások fennálltak, nem volt szükség, hogy a törzskönyv még ezeket a korlátokat is tartalmazza, helyes postázás esetén ugyanis fel sem merülhetett, hogy ezeknek az adatoknak a hiánya bármilyen forgalomban keletkező gondot okozhatna. A jogerős ítélet kifejtette: a perbeli gépjármű forgalmi korlátozását a gépjármű nyilvántartás megfelelően tartalmazta. Ezt bizonyítja az is, hogy a felperes a tulajdonjogát nem tudta átvezettetni, az alperesi ügyintéző ugyanis ezeket az adatokat a gépjármű nyilvántartásba bejegyezte és az okmányiroda felperes által csatolt igazolása is a forgalmi korlátok bejegyzésének tényét támasztotta alá.

A kereset alapjaként megjelölt másik jogsértő magatartással kapcsolatban a jogerős ítélet kifejtette: nyilvántartási feladatát szegte meg az alperes azzal, hogy rossz cím feltüntetésének eredményeként a forgalmi korlátozásokkal terhelt gépjármű törzskönyvét nem az annak birtoklására kizárólag jogosult hitelezőnek, hanem az arra nem jogosult tulajdonosnak küldte meg és ezzel a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett valós tényekkel ellenkező látszatot keltett. Megállapította a jogerős ítélet azt is, hogy az alperesnek a felróhatóság körében előadott azon tényállítása, hogy maga a számítógépes program nem tette lehetővé a

tulajdonos címének felülírásával a helyes cím feltüntetését, nem felel meg a valóságnak, ezt az állítást ugyanis a felperesnek az eladóval és másokkal szemben indított perében éppen az alperes részéről csatolt BM igazolás cáfolta. Ebben ugyanis az szerepelt, hogy volt lehetőség a cím felülírására. Arra is rámutatott a jogerős ítélet, hogy a jelen perben az alperes nem vitatta, hogy saját ügyintézőjének eljárása téves volt és korábban egyáltalán nem hivatkozott arra, hogy ezt a hibát nem lehetett volna kiküszöbölni.

A jogerős ítélet arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ilyen módon megállapított jogellenes magatartás és a felperes kárának bekövetkezése között nincs okozati összefüggés. Ebben a körben kifejtette: a hitelező javára kikötött elidegenítési tilalom és vételi jog nem akadályozta, hogy a felperes a gépjármű tulajdonjogát az adásvételi szerződés alapján megszerezze, az elidegenítési és terhelési tilalom ugyanis legfeljebb ingatlan tulajdonszerzésének lehet gátja, ingó tulajdon szerzésének azonban nem. A gépjármű tulajdonjogának megszerzéséhez az sem szükséges, hogy ezt a jogot bejegyezzék a gépjárművekről vezetett nyilvántartásba. A felperes a másodfokú bíróság érvelése szerint azzal, hogy a tulajdonossal megkötötte az adásvételi szerződést és a vételár kifizetése ellenében a gépkocsit átvette, megszerezte a gépjármű tulajdonjogát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért a felperes kára valójában akkor következett be, amikor a gépkocsit átadta a vételi jogával fellépő hitelezőnek. A jogerős ítélet szerint ennek viszont nem a törzskönyv rossz postázása volt az oka, hanem az, hogy a hitelező a felperes eladójával kötött kölcsönszerződést felmondta és vételi joga gyakorlására hivatkozva felszólította a felperest a gépjármű átadására. A jogerős ítélet érvelése szerint a felperesnek azt a kárát, ami azáltal érte, hogy a gépjárművet kiszolgáltatta a vételi jogot gyakorló hitelezőnek, nem más okozta, mint a vele szerződő eladó többszörös szerződésszegése. Az eladó ugyanis sem a felperestől átvett vételárból, sem más forrásból nem tehermentesítette a járművet, a gépjármű megvásárlása céljából kötött kölcsönszerződés részleteit sem fizette, márpedig kizárólag ez vezetett a kölcsönszerződés felmondásához és a vételi jog gyakorlásához. A jogerős ítélet álláspontja szerint az eladó szerződésszegése nélkül tehát a felperes kára nem következett volna be, a gépjármű kiadásával keletkezett kár bekövetkeztében pedig az alperes jogellenes magatartásának semmilyen közrehatása nem volt.

A megismételt eljárásban született jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részben történő hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, amelyben az alperest a kereseti kérelemben, illetve a csatlakozó fellebbezésben megjelölt 2.651.552 forint kártérítés és annak 2003. március 7.

napjától számított törvényes kamatai megfizetésére kötelezi. Előadta: a másodfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert ellentétes az 1999. évi LXXXIV. törvény 9. § (2) bekezdésének d) pontjában és 12. §-ában foglaltakkal, megsértette a Pp. és a Ptk. több rendelkezését. Álláspontja szerint az 1999. LXXXIV. törvény 9. § (1) és (2) bekezdései rögzítik azt, hogy mit tartalmaz a járműnyilvántartás és mit tartalmaz a törzskönyv. A jogszabályi rendelkezés értelmében a törzskönyv tartalmazza a járműnyilvántartás adatai közül a jármű forgalmazási korlátozására vonatkozó adatokat is. Ezen adatok közé nyilvánvalóan beletartozik, a kérelem érvelése szerint, a járműre vonatkozó forgalmi korlátozásként az elidegenítési és terhelési tilalom. Helytelenül járt el a felülvizsgálati kérelem szerint a másodfokú bíróság akkor, amikor nem minősítette jogellenesnek az alperesi alkalmazott azon mulasztását, hogy nem jegyezte be a törzskönyvbe a kölcsönadó lízingcég kérelme ellenére és a jogszabályi rendelkezésnek megfelelően az elidegenítési, terhelési tilalmat és a vételi jogot. A felperes kifogásolta azt is, hogy a jogerős ítélet egyáltalán nem rendelkezett a csatlakozó fellebbezési kérelemről. A felülvizsgálati kérelem kifejtette: egyértelmű az okozati összefüggés, az alperes jogsértő magatartásai és a bekövetkezett károk között, a másodfokú bíróság helytelenül értékelte azt, hogy az alperes mely magatartása minősült jogsértőnek. Téves volt a másodfokú bíróság érvelése abban a körben, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom törzskönyvbe való bejegyzésének elmulasztása ne lett volna jogsértő. Amennyiben tehát helyesen állapította volna meg a jogerős ítélet a jogellenes magatartások körét, akkor nem juthatott volna arra a helytelen következtetésre, hogy hiányzik az okozati összefüggés az alperesi jogellenes magatartás és a felperest ért kár között. Az alperes ugyanis két jogsértő magatartást tanúsított: egyrészt be kellett volna jegyeznie a törzskönyvbe az elidegenítési és terhelési tilalmat, valamint a vételi jogot, másrészt pedig a törzskönyvet jogellenesen küldte meg a korábbi tulajdonos részére. A felperes kára tehát nem kizárólag a korábbi tulajdonos jogellenes magatartásából fakadt, hanem az alperes magatartása is hozzájárult ahhoz, tehát legalábbis közös károkozásról lehet beszélni. A felperes felülvizsgálati kérelme szerint megállapítható, hogy az alperes magatartása jogellenes és ezáltal felróható volt. A felülvizsgálati kérelemben a felperes előadta: a kártérítési felelősség valamennyi eleme megvalósult, ezért az alperes helytállni tartozik a keletkezett kárért, amely a ténylegesen megfizetett vételár és a befizetett eljárási illeték összege.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján, továbbá perköltséget igényelt.

A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alapos.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben általában elvárható. A Ptk. 349.§ (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria korábbi döntései alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes az alperes személyében megfelelő személlyel szemben indította meg az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítására és kártérítés megfizetésére irányuló eljárást.

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet (továbbiakban: R.) 71. § (1) bekezdése szerint a jármű tulajdonjogát igazoló okirat a törzskönyv. Egy járműhöz egy időben csak egy érvényes törzskönyv tartozhat. A közlekedési igazgatási hatóság a jármű első forgalomba helyezése során annak, aki a jármű tulajdonjogát igazolja, törzskönyvet ad ki. A (3) bekezdés értelmében a jármű elidegenítésekor, továbbá a jármű vagy a tulajdonos adatainak, valamint a törzskönyvben feltüntetett bármely más adat változásakor új törzskönyvet kell kiállítani, a korábbi törzskönyvet vissza kell vonni és érvénytelenítve a keletkezett iratokkal a Hivatalnak meg kell küldeni. A (4) bekezdés szerint az ellenkező bizonyításáig a törzskönyvet birtokló ügyfelet jogszerű tulajdonosnak kell tekinteni. Az 74. § (1) bekezdése értelmében a törzskönyvet a közlekedési igazgatási hatóság adatfelvételezése alapján a Hivatal állítja ki és postai úton továbbítja a jogosult részére. A (3) bekezdés szerint a törzskönyvet csak a tulajdonosnak, illetve a közjegyzői vagy ügyvédi okiratban arra feljogosított meghatalmazottnak lehet kiadni. A (4) bekezdés szerint a jármű tulajdonjogát érintő korlátozás (elidegenítési, terhelési tilalom, stb.) esetén a törzskönyv kizárólag a korlátozás jogosítottja részére adható ki. A jelen esetben a K&H Pannon Lízing Rt. 2002. május 27-én kérelmet terjesztett elő azért, hogy részére kerüljön megküldésre a törzskönyv, tekintettel a javára fennálló vételi jogra, valamint elidegenítési és terhelési tilalomra. Az alperesnél a kérelmet átvették, de annak ellenére a törzskönyvet 2002. június 7-én .. küldték meg. Tévedett a jogerős ítélet akkor, amikor nem állapított meg kettős jogsértést az alperes oldalán. Nem csupán azzal követett el jogsértést az alperes, hogy a vételi jog jogosultjának kérelmét figyelmen kívül hagyva a törzskönyvet a tulajdonosnak küldte meg, hanem azzal is, hogy az elidegenítési és terhelési tilalmat, továbbá a vételi jogot a törzskönyvbe nem jegyezte be. Ezt ugyanis a jogerős ítélet értékelésével szemben az alperesnek meg kellett volna tennie. A közúti közlekedési

nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a járműnyilvántartás tartalmazza a járműtulajdonos (üzembentartó) személyazonosító adatát, az e) pont szerint a járműtulajdonos (üzembentartó) megnevezését, valamint a g) pont értelmében a cégjegyzék, illetőleg nyilvántartás számát. A 9. § (2) bekezdésének c) pontja értelmében a járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű forgalmazási korlátozására vonatkozó adatokat. A 12. § szerint a törzskönyv tartalmazza a tulajdonos 9. § (1) bekezdés a), e), g) pontjaiban, továbbá a 9. § (2) bekezdése szerinti jogszabályban megjelölt adatokat. Ebből következik, hogy a törzskönyvnek kötelezően tartalmaznia kell a jármű forgalmazási korlátozására vonatkozó adatokat. A vételi jog fennállása, az elidegenítési és terhelési tilalom pedig egyértelműen a jármű forgalmazási korlátozására vonatkozó adat. Ezen korlátozások fennállását és azok jogalapját a K&H Pannon Lízing Rt. az alperes felé megfelelően igazolta 2002-ben, ezek az adatok azonban nem kerültek a törzskönyvben bejegyzésre. Helytálló volt ezért a felperesnek az a felülvizsgálati álláspontja, hogy a törzskönyvet illetően az alperes kettős jogsértést követett el, a forgalmazási korlátozások be nem jegyzésével is az alperes jogsértést követett el, azaz felróható magatartást tanúsított.

Ehhez képest a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy az ilyen módon megállapított jogsértés okozati összefüggésben állt-e a felperesnél keletkezett kárral. A forgalmazási korlátozások bejegyzésének elmaradása a Kúria álláspontja szerint összefüggésben áll a felperes oldalán keletkezett kárral. Helytállóan érvelt ugyanis azzal a felperes, hogy amennyiben a megfelelően kitöltött törzskönyvvel szembesült volna a gépjármű adásvételi szerződésének megkötésénél, akkor mindaddig nem kötötte volna meg a szerződést, amíg az eladó a járművet a forgalmazási korlátozások alól nem mentesíti. A felperes nyilvánvalóan nem lett volna érdekelt abban, hogy egy jelentős összegű hiteltartozással együtt a szerződéses vételáron a gépjárművet megvásárolja. A felperes a törzskönyv alapján, illetve az eladó előadása alapján abban a hiszemben lehetett, hogy a jármű tehermentesen kerül átadásra. Nem vitathatóan az eladó kártérítési felelősséggel tartozik a felperes irányába, ezt már jogerős ítélet is megállapította, de ez a körülmény nem zárja ki az alperes egyidejű, jogszabálysértésen alapuló felelősségét. Mindezek alapján a jogerős ítéletben megfogalmazott állásponttal szemben az eladó és a jelen per alperesének közös károkozása állapítható meg. A Ptk. 337. § (1) bekezdése értelmében egyetemleges kötelezettség esetében minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik, de amennyiben bármelyikük teljesít, vagy a kötelezettséget beszámítással megszüntetik, a jogosulttal szemben a többiek kötelezettsége is megszűnik.

A kár összegszerűsége tekintetében a Kúria álláspontja szerint szükségessé vált az elsőfokú bíróság által megállapított összegszerűség felülvizsgálata is. A felperes kára ugyanis abból származott, hogy az eladónak meg kellett fizetnie a vételár teljes összegét, azaz 2.600.000 forintot, továbbá meg kellett fizetnie 21.552 forint átírási illetéket. A kifizetett vételár a szakértő által megállapított forgalmi értékhez képest nem volt nyilvánvalóan eltúlzott, nem merült fel adat arra, hogy ne a szerződésben szereplő 2.600.000 forintot kellett volna a felperesnek megfizetnie vételárként. A Nyíregyházi Városi Bíróság a volt tulajdonost is 2.621.552 forint kártérítés megfizetésére kötelezte, márpedig a volt tulajdonos és a jelen per alperese közösen okozták a felperes kárát, így felelősségük egyetemleges.

Ilyen körülmények között a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az első fokú ítéletet megváltoztatta és a kártérítés összegét 2.621.552 forintra és kamataira felemelte.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az a jogszabálysértés indokolta, hogy a jogerős ítélet tévesen foglalt állást az alperes jogsértő magatartásáról és a jogsértés, továbbá a keletkezett kár okozati összefüggéséről. A Kúria egyidejűleg azt is megállapította, hogy az eladó és a jelen per alperese egyetemleges felelősséggel tartozik a kár megfizetéséért.

A perköltség megfizetésére a pervesztes alperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A felperesi képviselő munkadíja az első-, másodfokú eljárásra, illetve a felülvizsgálati eljárásra nézve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdése alapján illetékmentességet élvez, ezért a le nem rótt első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Budapest, 2013. szeptember 11.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő

